

FODOR ANDRÁS hagyatékából

Orbán versei, filmen

*Jó, hogy ezt is megértük.
Hogy szöveg, zene, kép
egyszerre szavatolja
a költészet hatalmát,
a pengetett szavak dübe,
a mélyről konduló asszonyi hang
leszított forrósága
képes megállítani,
képes igézetébe vonni –
az árnyak vadonát.*

*Énekek, hangok, kínok idegéről
a célra edzett gondolat
igéje visszavág.
A Sors és Képzelet mögött
a járomcsont íve
a romlás rohamát is
bordozza, győzi, tartja.
És érvényes marad a Kozmosz
erkélyéről az ég, a madarak
törékeny szárnyverése
körben ugyanúgy, mint
a vérünkben kerengő, zubogó
zord tengerek, nyers kőzetek foka,
ragadozó cápák, a rebbegő
örvényű kis halak, a lángoló hajóból
kipergő félholtak; ez az egész
katasztrófagalaxis. Benne
az űrből látott földteke –
s a Holdon az a lassú –
tompán ugráló
mégis –
emberi lény.*

Kifeszítve

*Láttam boncasztalon
a kortárs-legkülönbet,
titkos fogószíj az arcára feszített
utolsó lepedő alatt.
Hallottam orvost beszélni róla
borzadva szinte – végső
stádiumban milyen
szerencsétlen figura volt.
Miért csodálkozunk,
ha Krisztusnak se adták,
mért kapna mentelmi jogot
a csak hullajelöltként
megismert géniusz.*

*Elképzelem az intenzíven őrzött
rabágy körül ifjakként gyakorlókat,
az X-aktákba illő
nem nélküli lányos fiúk
hazatérve hogy mondják el,
megint miféle túrhetetlen
alakkal kellett viaskodniuk.
Éjjel 4-kor infúziók
istrángjaival együtt
akart kiszállni az ágyból, mondván:
neki még dolga van vidéken.*

*De vaskos-magas
karját megemelve
milyen maga-természetes volt
műtét előtt a matador:
aludjunk jól,
hogy reggel mind a ketten
frissek legyünk.*